

Förgätmigej

Raubtier

Ensam hör jag vargar yla,
Ångesten ger ej respit,
Vad hjälper det att gråta som en kvinna.

Här ute härskar snö och kyla,
Och den som finner stigen hit,
Kommer endast att slutligen finna.

En frusen kropp på ett iskallt golv.
En brukad hylsa, kaliber 12.

Ett styng av smärta, ett stänk av krut,
Är den enda vägen ut,
Sen är alla plågor slut.
Du har övergivit mig,
Men nu när slutet visar sig,
Ber jag dig, förgätmigej.

Förgätmigej.

Efter tankens kranka blekhet,
River i min trötta själ,
Min tid är förbrukad och förverkad.

Bleka skuggor i månens sken.
Hjärtat stannar tungt som sten.

Ett styng av smärta, ett stänk av krut,
Är den enda vägen ut,
Sen är alla plågor slut.
Du har övergivit mig,
Men nu när slutet visar sig,
Ber jag dig, förgätmigej.

Ett styng av smärta, ett stänk av krut,
Är den enda vägen ut,
Sen är alla plågor slut.
Du har övergivit mig,
Men nu när slutet visar sig,
Ber jag dig, förgätmigej.